

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV (EU) 2024/1174**av 11. april 2024****om endring av direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 med hensyn til visse aspekter ved minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/877⁽⁵⁾ endret rammen for minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld («MREL») som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽⁶⁾ og i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁽⁷⁾, som får anvendelse på kredittinstitusjoner og verdipapirforetak («institusjoner») som er etablert i Unionen, samt på enhver annen enhet som omfattes av anvendelsesområdet for direktiv 2014/59/EU eller forordning (EU) nr. 806/2014 («foretak»). Disse endringene fastsatte at det interne MREL, det vil si MREL som får anvendelse på institusjoner og foretak som er datterforetak av foretak som er gjenstand for krisehåndtering, men som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, kan oppfylles av disse institusjonene og foretakene ved hjelp av instrumenter som enten direkte eller indirekte er utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
- 2) Unionens ramme for MREL ble ytterligere endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2036⁽⁸⁾, som innførte spesifikke fradragregler for indirekte tegning av instrumenter som kvalifiserer til å oppfylle det interne MREL. Ved den forordningen ble det i direktiv 2014/59/EU innført et krav om at Kommisjonen skal gjennomgå virkningen av den indirekte tegningen av instrumenter som kan oppfylle MREL på like konkurransevilkår mellom ulike typer bankkonsernstrukturer, herunder når bankkonsernene har et driftsselskap mellom holdingselskapet som er identifisert som et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og dets datterselskaper. Kommisjonen ble bedt om å vurdere om foretak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, bør ha mulighet til å oppfylle MREL på konsolidert grunnlag. Kommisjonen ble dessuten bedt om å vurdere behandlingen, i henhold til reglene som styrer MREL, av foretak hvis krisehåndteringsplan foreskriver at disse foretakene skal avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling. Endelig ble Kommisjonen bedt om å vurdere om det var hensiktsmessig å begrense størrelsen på fradragene som kreves i

⁽¹⁾ EUT C 307 av 31.8.2023, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 349 av 29.9.2023, s. 161.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 27. februar 2024 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 26. mars 2024.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 296).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/877 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) nr. 806/2014 med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 226).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2036 av 19. oktober 2022 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU med hensyn til tilsynsmessig behandling av globalt systemviktige institusjoner med en krisehåndteringsstrategi med flere inngangspunkter og metoder for indirekte tegning av instrumenter som kvalifiserer til å oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (EUT L 275 av 25.10.2022, s. 1)

henhold til artikkel 72e nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁹⁾. De nye bestemmelsene bør derfor respektere prinsippene i det opprinnelige mandatet om gjennomgåelse som Kommisjonen fikk av Europaparlamentet og Rådet, for å sikre forholdsmessighet og like konkurransevilkår mellom ulike typer bankkonsernstrukturer.

- 3) Kommisjonens gjennomgåelse viste at det ville være hensiktsmessig og forholdsmessig avpasset til målene som forfølges med reglene om internt MREL, å tillate at krisehåndteringsmyndighetene fastsetter det interne MREL på et konsolidert grunnlag for en bredere vifte av foretak enn den som følger av anvendelsen av direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, når en slik bredere vifte omfatter institusjoner og foretak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, men som er datterforetak av foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som kontrollerer andre datterforetak («mellomliggende foretak») innenfor samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering. Dette vil særlig gjelde de bankkonsernene som ledes av et holdingselskap. I slike tilfeller sentraliserer de mellomliggende foretakene naturlig konserninterne eksponeringer og kanalisere ressurser kvalifisert for interne MREL som på forhånd er plassert av foretak som er gjenstand for krisehåndtering. På grunn av denne strukturen kan slike mellomliggende foretak bli uforholdsmessig hardt rammet av eksisterende fradragregler. Kommisjonen konkluderte også med at rammen for MREL ville bli mer forholdsmessig ved å justere reglene om omfanget av eksponeringer som et mellomliggende foretak er pålagt å trekke fra, dersom disse eksponeringene er mot en avviklingsenhet som ikke er omfattet av en beslutning om fastsettelse av MREL. I disse tilfellene forventes det ikke at nedskrivnings- og konverteringsfullmakter vil måtte utøves overfor disse avviklingsenhetene. De gjenværende foretakene i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, vil derimot måtte rekapitaliseres av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, i tilfelle krise eller svikt. De nødvendige ressursene kvalifisert for MREL bør derfor finnes på alle nivåer i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, og deres tilgjengelighet for tapsdekning og rekapitalisering bør sikres gjennom fradragordningen. Kommisjonen konkluderte derfor i sin gjennomgåelse med at mellomliggende foretak fortsatt bør trekke fra hele beløpet av sine beholdninger av ressurser kvalifisert for interne MREL som er utstedt av andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke er avviklingsenheter.
- 4) Klarhet om hva som utgjør en avviklingsenhet, er avgjørende for at et rammeverk for fradrag og konsolidering fungerer korrekt, og for beregningen av MREL for spesifikke enheter. For dette formålet bør det fastsettes en definisjon av avviklingsenhet, med fokus på identifisering av avviklingsenheter i forbindelse med krisehåndteringsplanleggingen. Krisehåndteringsmyndighetene bør derfor gjennomføre en grundig vurdering av institusjoner og foretak som omfattes av direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, når de utarbeider krisehåndteringsplaner. En sentral del av denne vurderingen er å identifisere om institusjonen eller foretaket utfører kritiske funksjoner. Uten at det berører vurderingen av institusjonens eller foretakets betydning på nasjonalt eller regionalt nivå, forventes det også at det foretas en grundig analyse av den potensielle avviklingsenhetens relevans i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering. En institusjon eller et foretak som utgjør en vesentlig del av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet, eksponeringsmålet i uvektet kjernekapitalandel eller driftsinntektene til et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, bør i prinsippet ikke identifiseres som en avviklingsenhet.
- 5) I henhold til artikkel 45f i direktiv 2014/59/EU og artikkel 12g i forordning (EU) nr. 806/2014 skal institusjoner og foretak oppfylle det interne MREL på individuelt grunnlag. Oppfyllelse på konsolidert grunnlag er bare tillatt i to spesifikke tilfeller: for morforetak i Unionen som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er datterforetak av tredjelandsforetak, og for morforetak for institusjoner eller foretak som er unntatt fra å oppfylle det interne MREL. I henhold til artikkel 72e nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013 er et mellomliggende foretak som overholder sitt interne MREL på konsolidert grunnlag, ikke forpliktet til å trekke fra beholdninger av ressurser kvalifisert for interne MREL i andre foretak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og som inngår i foretakets konsolideringskrets, siden overholdelsen av det interne MREL på konsolidert grunnlag gir tilsvarende virkning. Kommisjonens gjennomgåelse har vist at mellomliggende foretak i bankkonsern som ledes av et holdingselskap, også bør tillates å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag. Det bør særlig være mulig å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag dersom anvendelsen av fradrag vil øke det interne MREL på en uforholdsmessig måte. Videre viste gjennomgåelsen at dersom et mellomliggende foretak er omfattet av krav til ansvarlig kapital eller et kombinert bufferkrav på konsolidert grunnlag, kan oppfyllelse av det interne MREL på individuelt grunnlag skape en risiko for at ressurser kvalifisert for interne MREL som på forhånd er plassert på nivået for det mellomliggende foretaket, ikke er tilstrekkelige til igjen å oppfylle det gjeldende kravet til konsolidert ansvarlig kapital etter nedskrivning og konvertering av disse ressur-

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

sene. I tillegg vil det mangle et sentralt underlag for beregningen av MREL for den berørte institusjonen eller det berørte foretaket dersom tilleggskravet til ansvarlig kapital eller det kombinerte bufferkravet ble fastsatt på et annet konsolideringsnivå, noe som gjør beregningen av kravet krevende. Likeledes blir det vanskelig for krisehåndteringsmyndigheter å forby, i samsvar med artikkel 16a i direktiv 2014/59/EU og artikkel 10a i forordning (EU) nr. 806/2014, visse utdelinger som overstiger det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til MREL for det enkelte datterselskapet, dersom den sentrale parameteren, det vil si det kombinerte bufferkravet, ikke fastsettes på samme grunnlag som det interne MREL. Av disse årsakene bør muligheten til å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag også være tilgjengelig for andre typer bankkonsernstrukturer dersom det mellomliggende foretaket bare er underlagt tilleggskrav til ansvarlig kapital på konsolidert grunnlag. Muligheten for å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag, som innført ved dette direktivet, er ment å utfylle situasjoner der dette allerede er mulig i henhold til direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, og erstatter ikke de relevante bestemmelsene i de nevnte rettsaktene.

- 6) For å sikre at muligheten til å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag bare er tilgjengelig i relevante tilfeller og ikke fører til mangel på ressurser kvalifisert for interne MREL i hele konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, bør myndigheten til å fastsette det interne MREL på konsolidert grunnlag for mellomliggende foretak være en skjønnsmyndighet hos krisehåndteringsmyndigheten underlagt visse vilkår. Det mellomliggende foretaket bør være et direkte datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som er et finansielt morholdingselskap i Unionen eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen etablert i samme medlemsstat og del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering. Dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, bør ikke direkte inneha datterforetak, bortsett fra det mellomliggende foretaket, som er institusjoner eller foretak som omfattes av MREL. Alternativt bør det berørte mellomliggende foretaket bare oppfylle tilleggskravet til ansvarlig kapital på grunnlag av sin konsoliderte stilling. I begge tilfeller bør imidlertid oppfyllelsen av det interne MREL på konsolidert grunnlag etter krisehåndteringsmyndighetens vurdering ikke vesentlig svekke konsernkrisehåndteringsstrategiens troverdighet og gjennomførbarhet eller krisehåndteringsmyndighetens anvendelse av myndigheten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld for det berørte mellomliggende foretaket eller for andre foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering. En situasjon der fastsettelsen av det interne MREL på konsolidert grunnlag vil være til skade for krisehåndteringsevnen til konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, er når beløpet som er nødvendig for å oppfylle dette MREL, ikke vil være tilstrekkelig til å sikre oppfyllelse av de kravene til ansvarlig kapital som får anvendelse etter utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene.
- 7) I henhold til artikkel 45f nr. 2 i direktiv 2014/59/EU og artikkel 12g nr. 2 i forordning (EU) nr. 806/2014 kan mellomliggende foretak oppfylle det konsoliderte interne MREL ved hjelp av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld. For fullt ut å gjøre det mulig å oppfylle MREL på konsolidert grunnlag er det nødvendig å sikre at den konvertible gjelden til mellomliggende foretak beregnes på en måte som likner beregningen av egenkapital. Kriteriene for forpliktelser som kan brukes til å oppfylle det interne MREL på konsolidert grunnlag, bør derfor ta hensyn til reglene for beregning av konsolidert ansvarlig kapital fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013. For å sikre overensstemmelse med de eksisterende reglene for det eksterne MREL bør denne tilpasningen også gjenspeile de eksisterende reglene i artikkel 45b nr. 3 i direktiv 2014/59/EU og artikkel 12d nr. 3 i forordning (EU) nr. 806/2014 for beregning av konvertibel gjeld som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, kan benytte for å oppfylle sitt konsoliderte MREL. Det er særlig nødvendig å sikre at konvertibel gjeld som er utstedt av datterforetakene til foretaket som omfattes av det konsoliderte interne MREL, og som innehas av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, men utenfor konsolideringsens omfang, eller av eksisterende aksjeeiere som ikke tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, medregnes i den ansvarlige kapitalen og den konvertible gjelden til foretaket som omfattes av det konsoliderte interne MREL.
- 8) I henhold til gjeldende ramme er MREL for foretak som er øremerket for avvikling, i de fleste tilfeller fastsatt til det beløpet som er nødvendig for tapsdekning, noe som tilsvarer kravene til ansvarlig kapital. I slike tilfeller medfører MREL ikke ytterligere krav som er direkte knyttet til krisehåndteringsrammen for avviklingsenheten. Det innebærer at en avviklingsenhet fullt ut kan oppfylle MREL ved å oppfylle kravene til ansvarlig kapital, og at en særskilt beslutning fra krisehåndteringsmyndigheten om fastsettelse av MREL ikke bidrar på en meningsfull måte til avviklingsenhetens krisehåndteringsevne. En slik beslutning medfører mange prosedyremessige forpliktelser for krisehåndteringsmyndighe-

ten og for avviklingsenheten uten en tilsvarende fordel i form av forbedret krisehåndteringsevne. Krisehåndteringsmyndighetene bør derfor ikke fastsette MREL for avviklingsenheter. Rammen for MREL bør anvendes på grunnlag av kriterier som sikrer at et foretak kvalifiserer som en avviklingsenhet på en ensartet måte i hele Unionen. Krisehåndteringsmyndighetene bør derfor sikre en konsekvent anvendelse av de nye bestemmelsene om avviklingsenheter på de foretakene som inngår i et konsern som driver grensekryssende virksomhet, særlig når konsernet omfatter foretak som er beliggende i og utenfor bankunionen.

- 9) Når krisehåndteringsmyndighetene utarbeider krisehåndteringsplaner og vurderer krisehåndteringsevnen til konserner som er gjenstand for krisehåndtering, kan de betrakte en datterinstitusjon eller et datterforetak som en avviklingsenhet dersom krisehåndteringsplanen anser det mulig og troverdig at institusjonen eller foretaket vil bli avviklet ved ordinær insolvensbehandling, eller dersom krisehåndteringsplanen ikke forutser utøvelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter med hensyn til vedkommende institusjon eller foretak. For å ta hensyn til særtrekk ved foretak som er fast tilknyttet et sentralt organ, kan krisehåndteringsmyndigheten betrakte et slikt foretak som en avviklingsenhet dersom krisehåndteringsplanen ikke forutser andre tiltak, for eksempel fusjon av tilknyttede foretak, som det sentrale organet eller krisehåndteringsmyndigheten skal treffe med hensyn til et slikt foretak. I slike tilfeller er det kanskje ikke nødvendig for en datterinstitusjon eller et datterforetak å inneha ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som overstiger kravet til ansvarlig kapital. For å sikre konsernets krisehåndteringsevne, samtidig som forholdsmessighetsprinsippet overholdes, bør det i visse tilfeller, avhengig av vesentligheten av beholdningene av ansvarlig kapital-instrumenter utstedt av avviklingsenheter sett i forhold til det mellomliggende foretakets tapsdekningskapasitet, kunne foretas fradrag for beholdninger i form av ansvarlig kapital-instrumenter. For å unngå terskeeffekter bør forholdet mellom disse beholdningene og det mellomliggende foretakets tapsdekningskapasitet beregnes ved utgangen av hvert kalenderår som et gjennomsnitt over de foregående tolv månedene. Det mellomliggende foretaket bør imidlertid ikke være pålagt å trekke fra forpliktelser som oppfyller vilkårene for oppfyllelse av det interne MREL, og som ikke anses som ansvarlig kapital-instrumenter. Dersom en avviklingsenhet skulle rammes av krise, forutser ikke krisehåndteringsplanen at avviklingsenheten vil bli rekapitalisert av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering. Det innebærer at det ikke forventes oppstrømsoverføring av tap utover den eksisterende ansvarlige kapitalen fra avviklingsenheten via det mellomliggende foretaket til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og heller ikke nedstrømsoverføring av kapital i motsatt retning. Denne justeringen av omfanget av beholdningen som skal trekkes fra i forbindelse med indirekte tegning av ressurser kvalifisert for interne MREL, vil derfor ikke påvirke rammens tilsynsmessige soliditet.
- 10) Hovedformålet med tillatelsesordningen for reduksjon av konvertibel gjeld-instrumenter som fastsatt i artikkel 77 nr. 2 og artikkel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013, som også får anvendelse på institusjoner og foretak som omfattes av MREL, og på forpliktelser utstedt for oppfyllelse av MREL, er å gjøre det mulig for krisehåndteringsmyndighetene å overvåke de tiltakene som fører til en reduksjon av beholdningen av konvertibel gjeld, og å forby ethvert tiltak som ville innebære en reduksjon utover et nivå som krisehåndteringsmyndighetene anser som passende. Dersom krisehåndteringsmyndigheten ikke har vedtatt en beslutning som fastsetter MREL for en institusjon eller et foretak, er dette målet ikke relevant. Institusjoner eller foretak for hvilke det ikke er vedtatt beslutninger om fastsettelse av MREL, bør derfor ikke være pålagt å innhente forhåndstillatelse fra krisehåndteringsmyndigheten for å iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av forpliktelser som vil oppfylle godkjenningskravene for MREL.
- 11) Det finnes avviklingsenheter for hvilke krisehåndteringsmyndigheten kan vurdere at MREL bør overstige beløpet for tapsdekning, når et slikt høyere beløp er nødvendig for å beskytte den finansielle stabiliteten eller for å håndtere risikoen for smitte til det finansielle systemet, herunder med hensyn til innskuddsgarantiordningers finansieringskapasitet. Bare i slike situasjoner bør en krisehåndteringsmyndighet på en forholdsmessig måte kunne fastsette MREL for avviklingsenheten, som bør bestå av et beløp som er tilstrekkelig til å dekke tap, forhøyet med det beløpet som er strengt nødvendig for på behørig vis å håndtere de potensielle risikoene som identifiseres av krisehåndteringsmyndigheten. Avviklingsenheten bør deretter oppfylle MREL og ikke unntas fra ordningen for forhåndstillatelse fastsatt i artikkel 77 nr. 2 og artikkel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013. Mellomliggende foretak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som den berørte avviklingsenheten, bør fortsatt være pålagt å fratrekke sine beholdninger av ressurser kvalifisert for interne MREL som er utstedt av den avviklingsenheten, fra sine ressurser kvalifisert for interne MREL. Siden avviklingsprosedyrer finner sted på nivået for den juridiske enheten, bør i tillegg avviklingsenheter som fortsatt er underlagt MREL, utelukkende oppfylle dette kravet på individuelt grunnlag. Endelig er visse godkjenningskrav knyttet til eierskapet til den aktuelle forpliktelsen ikke relevante, ettersom det uten utøvelse av nedskrivnings- og konverterings-

fullmakter ikke vil være nødvendig for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, å opprettholde kontroll over datterforetaket. Disse godkjenningskravene bør derfor ikke få anvendelse.

- 12) I henhold til artikkel 45i i direktiv 2014/59/EU skal institusjoner og foretak rapportere til sine vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter beløpene for konvertibel gjeld og forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, og sammensetningen av disse forpliktelsene, og de skal regelmessig offentliggjøre disse opplysningene sammen med nivået på deres MREL. For avviklingsenheter kreves ingen slik rapportering eller offentliggjøring. For å sikre en transparent anvendelse av MREL bør imidlertid disse rapporterings- og offentliggjøringsforpliktelsene også gjelde for avviklingsenheter for hvilke krisehåndteringsmyndigheten fastslår at MREL bør være høyere enn beløpet som er tilstrekkelig til å dekke tap. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet bør krisehåndteringsmyndigheten sikre at disse forpliktelsene ikke går lenger enn det som er nødvendig for å overvåke oppfyllelsen av MREL.
- 13) For å sikre konsekvens bør endringene av forordning (EU) nr. 806/2014 og de nasjonale tiltakene for å gjennomføre endringene i direktiv 2014/59/EU få anvendelse fra samme dato. Det er imidlertid hensiktsmessig å fastsette en tidligere anvendelsesdato for endringene av bestemmelsene om muligheten til å oppfylle det konsoliderte interne MREL, for å ta hensyn til krisehåndteringsmyndighetenes behov for å vedta nye beslutninger som fastsetter MREL for dette formålet, og for å øke rettssikkerheten for de bankkonsernene som vil være underlagt denne bestemmelsen i lys av den generelle fristen for oppfyllelse av MREL den 1. januar 2024, som er fastsatt i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014. Av den grunn bør de nye reglene om det konsoliderte interne MREL i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014 få anvendelse én dag etter ikrafttredelsesdatoen for dette endringsdirektivet. Dette vil også signalisere til alle bankkonsern og krisehåndteringsmyndigheter som direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 får anvendelse på, at det kan være nødvendig med tiltak for å bygge bro over perioden fra 1. januar 2024 til datoen for anvendelse av de nasjonale tiltakene for å gjennomføre bestemmelsene i dette endringsdirektivet.
- 14) Ettersom målene for dette direktivet, som er å tilpasse behandlingen av avviklingsenheter innenfor rammen for MREL og krisehåndteringsmyndighetenes mulighet til å fastsette det interne MREL på konsolidert grunnlag, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men bedre kan nås på unionsplan ved å endre reglene som allerede er fastsatt på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 15) Direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 bør derfor endres.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 nr. 1 skal nytt punkt lyde:

«83aa) «avviklingsenhet» en juridisk person som er etablert i Unionen, og som i henhold til konsernkrisehåndteringsplanen eller, for foretak som ikke inngår i et konsern, krisehåndteringsplanen skal avvikles ved ordinær insolvensbehandling, eller et foretak som inngår i et annet konsern som er gjenstand for krisehåndtering, enn et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som i henhold til konsernkrisehåndteringsplanen ikke skal kunne utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmakter.»

- 2) I artikkel 45c gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 skal andre og tredje ledd utgå.

b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Krisehåndteringsmyndighetene skal ikke fastsette kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for avviklingsenheter.

Som unntak fra første ledd kan en krisehåndteringsmyndighet vurdere om det er berettiget å fastsette kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for en avviklingsenhet på individuelt grunnlag til et beløp som overstiger beløpet som er tilstrekkelig til å dekke tap i samsvar med nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen. Krisehåndteringsmyndigheten skal i sin vurdering særlig ta hensyn til en eventuell innvirkning på den finansielle stabiliteten og risikoen for smitte til det finansielle systemet, herunder med hensyn til innskuddsgarantiordningers finansieringskapasitet. Dersom krisehåndteringsmyndigheten fastsetter kravet nevnt i artikkel 45 nr. 1, skal avviklingsenheten oppfylle dette kravet ved å bruke en eller flere av følgende:

- a) Ansvarlig kapital.
- b) Forpliktelser som oppfyller godkjenningskriteriene omhandlet i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med unntak av artikkel 72b nr. 2 bokstav b) og d) i den forordningen.
- c) Forpliktelsene omhandlet i artikkel 45b nr. 2.

Artikkel 77 nr. 2 og artikkel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013 får ikke anvendelse på avviklingsenheter for hvilke krisehåndteringsmyndigheten ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i dette direktivet.

Beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter utstedt av datterinstitusjoner som er avviklingsenheter for hvilke krisehåndteringsmyndigheten ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1, skal ikke trekkes fra i samsvar med artikkel 72e nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Som unntak fra fjerde ledd skal en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som ikke selv er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, men som er et datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller av et tredjelandsforetak som ville vært et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, dersom det var etablert i Unionen, trekke fra sine beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter i datterinstitusjoner som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og som er avviklingsenheter for hvilke krisehåndteringsmyndigheten ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1, dersom det samlede beløpet for disse beholdningene er lik eller overstiger 7 % av det samlede beløpet av dets ansvarlige kapital og forpliktelser som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 45f nr. 2, beregnet årlig per 31. desember som et gjennomsnitt over de foregående tolv månedene.»

3) I artikkel 45f gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 innsettes følgende ledd etter tredje ledd:

«Som unntak fra første og andre ledd kan en krisehåndteringsmyndighet beslutte å fastsette kravet i artikkel 45c på konsolidert grunnlag for et datterforetak som omhandlet i dette nummeret dersom krisehåndteringsmyndigheten konkluderer med at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Datterforetaket oppfyller ett av følgende vilkår:

i) Datterforetaket innehas direkte av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og

- foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er et finansielt morholdingselskap i Unionen eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen,
- både datterforetaket og foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i samme medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering,
- foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, innehar ikke direkte andre datterinstitusjoner eller datterenheter som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) enn det berørte datterforetaket, dersom det aktuelle foretaket er underlagt kravene fastsatt i denne artikkelen eller kravet omhandlet i artikkel 45c,
- datterforetaket vil bli uforholdsmessig hardt rammet av de fradragene som kreves i henhold til artikkel 72e nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013.

- ii) Datterforetaket er underlagt kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU utelukkende på konsolidert grunnlag, og fastsettelsen av kravet i artikkel 45c i dette direktivet på konsolidert grunnlag vil med henblikk på artikkel 45c nr. 1 bokstav b) i dette direktivet ikke føre til en overvurdering av rekapitaliseringsbehovene for undergruppen som består av foretak innenfor den berørte konsolideringskretsen, særlig dersom det finnes avviklingsenheter innenfor samme konsolideringskrets.
- b) Oppfyllelse av kravet i artikkel 45c på konsolidert grunnlag som en erstatning for oppfyllelse av dette kravet på individuelt grunnlag forringer ikke i vesentlig grad noe av følgende:
- i) Konsernkrisehåndteringsstrategiens troverdighet og gjennomførbarhet.
 - ii) Datterforetakets evne til å oppfylle sitt krav til ansvarlig kapital etter utøvelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter.
 - iii) Tilstrekkeligheten av ordningen for overføring av interne tap og rekapitalisering, herunder nedskrivning eller konvertering i samsvar med artikkel 59 av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld for det berørte datterforetaket eller for andre foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.»
- b) Nye numre skal lyde:
- «2a. Dersom et foretak omhandlet i nr. 1 oppfyller kravet i artikkel 45 nr. 1 på konsolidert grunnlag, skal beløpet for foretakets ansvarlige kapital og konvertible gjeld omfatte følgende forpliktelser utstedt i samsvar med nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen av et datterforetak som er etablert i Unionen, og som inngår i konsolideringen av det foretaket:
- a) Forpliktelser utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke inngår i konsolideringen av foretaket som oppfyller kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 på konsolidert grunnlag.
 - b) Forpliktelser som er utstedt til en eksisterende aksjonær som ikke er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
- 2b. Forpliktelsene omhandlet i nr. 2a bokstav a) og b) i denne artikkelen skal ikke overstige det beløpet som er fastsatt ved å fratrekke summen av alt følgende fra beløpet for kravet nevnt i artikkel 45 nr. 1 som gjelder for datterforetaket som inngår i konsolideringen:
- a) Forpliktelser utstedt til og kjøpt av foretaket som oppfyller kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 på konsolidert grunnlag, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som inngår i konsolideringen av det foretaket.
 - b) Beløpet for ansvarlig kapital som er utstedt i samsvar med nr. 2 bokstav b) i denne artikkelen.»
- 4) I artikkel 45i skal nr. 4 lyde:
- «4. Nr. 1 og 3 får ikke anvendelse på en avviklingsenhet med mindre krisehåndteringsmyndigheten har fastsatt kravet i artikkel 45 nr. 1 for en slik enhet i samsvar med artikkel 45c nr. 2a andre ledd. I så fall skal krisehåndteringsmyndigheten fastsette innholdet i og hyppigheten av rapporterings- og offentliggjøringsforpliktelsene omhandlet i nr. 5 og 6 i denne artikkelen for det foretaket. Krisehåndteringsmyndigheten skal underrette den berørte avviklingsenheten om disse rapporterings- og offentliggjøringsforpliktelsene. Rapporterings- og offentliggjøringsforpliktelsene skal ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å overvåke oppfyllelse av det kravet som er fastsatt i henhold til artikkel 45c nr. 2a andre ledd.»
- 5) I artikkel 45j skal nr. 1 lyde:
- «1. Krisehåndteringsmyndighetene skal underrette EBA om det minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er fastsatt i samsvar med artikkel 45e eller 45f, herunder beslutninger truffet i henhold til artikkel 45f nr. 1 fjerde ledd, for hvert foretak i deres jurisdiksjon.»

Artikkel 2

Endringer av forordning (EU) nr. 806/2014

I forordning (EU) nr. 806/2014 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 nr. 1 skal nytt punkt lyde:

«24aa) «avviklingsenhet» en juridisk person som er etablert i en deltakende medlemsstat, og som i henhold til konsernkri-
sehåndteringsplanen eller, for foretak som ikke inngår i et konsern, krisehåndteringsplanen skal avvikles ved ordi-
nær insolvensbehandling, eller et foretak som inngår i et annet konsern som er gjenstand for krisehåndtering, enn
et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som i henhold til konsernkri-
sehåndteringsplanen ikke skal kunne
utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmakter.»

2) I artikkel 12d gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal andre og tredje ledd utgå.

b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Styret skal ikke fastsette kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1 for avviklingsenheter.

Som unntak fra første ledd kan styret vurdere om det er berettiget å fastsette kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1 for en
avviklingsenhet på individuelt grunnlag til et beløp som overstiger beløpet som er tilstrekkelig til å dekke tap i samsvar
med nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen. Styret skal i sin vurdering særlig ta hensyn til en eventuell innvirkning på den
finansielle stabiliteten og risikoen for smitte til det finansielle systemet, herunder med hensyn til innskuddsgarantiord-
ningers finansieringskapasitet. Dersom styret fastsetter kravet nevnt i artikkel 12a nr. 1, skal avviklingsenheten oppfylle
dette kravet ved å bruke en eller flere av følgende:

a) Ansvarlig kapital.

b) Forpliktelser som oppfyller godkjenningskriteriene omhandlet i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med
unntak av artikkel 72b nr. 2 bokstav b) og d) i den forordningen.

c) Forpliktelsene omhandlet i artikkel 12c nr. 2.

Artikkel 77 nr. 2 og artikkel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013 får ikke anvendelse på avviklingsenheter for hvilke sty-
ret ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1 i denne forordningen.

Beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter utstedt av datterinstitusjoner som er
avviklingsenheter for hvilke styret ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1, skal ikke trekkes fra i samsvar
med artikkel 72e nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Som unntak fra fjerde ledd skal en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 2 som ikke selv er et foretak som er
gjenstand for krisehåndtering, men som er et datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller av et
tredjelandsforetak som ville vært et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, dersom det var etablert i Unionen,
trekke fra sine beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter i datterinstitusjoner som tilhører samme konsern som er
gjenstand for krisehåndtering, og som er avviklingsenheter for hvilke styret ikke har fastsatt kravet omhandlet i artikkel
12a nr. 1, dersom det samlede beløpet for disse beholdningene er lik eller overstiger 7 % av det samlede beløpet av
dets ansvarlige kapital og forpliktelser som oppfyller kriteriene angitt i artikkel 12g nr. 2, beregnet årlig per 31. desem-
ber som et gjennomsnitt over de foregående tolv månedene.»

3) I artikkel 12g gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 innsettes følgende ledd etter tredje ledd:

«Som unntak fra første og andre ledd kan et styre beslutte å fastsette kravet i artikkel 12d på konsolidert grunnlag for et
datterforetak som omhandlet i dette nummeret dersom styret konkluderer med at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Datterforetaket oppfyller ett av følgende vilkår:

i) Datterforetaket innehas direkte av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og

- foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er et finansielt morholdingselskap i Unionen eller et blandet finansielt morholdingselskap i Unionen,
- både datterforetaket og foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i samme deltakende medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering,
- foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, innehar ikke direkte andre datterinstitusjoner som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2014/59/EU eller andre datterenheter som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i nevnte direktiv enn det berørte datterforetaket, dersom det aktuelle foretaket er underlagt kravet omhandlet i artikkel 45c eller 45f i nevnte direktiv eller i artikkel 12d eller 12g i denne forordningen,
- datterforetaket vil bli uforholdsmessig hardt rammet av de fradragene som kreves i henhold til artikkel 72e nr. 5 i forordning (EU) nr. 575/2013.

ii) Datterforetaket er underlagt kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU utelukkende på konsolidert grunnlag, og fastsettelsen av kravet i artikkel 12d i denne forordningen på konsolidert grunnlag vil med henblikk på artikkel 12d nr. 1 bokstav b) i denne forordningen ikke føre til en overvurdering av rekapitaliseringsbehovene for undergruppen som består av foretak innenfor den berørte konsolideringskretsen, særlig dersom det finnes avviklingsenheter innenfor samme konsolideringskrets.

b) Oppfyllelse av kravet i artikkel 12d på konsolidert grunnlag som en erstatning for oppfyllelse av dette kravet på individuelt grunnlag forringer ikke i vesentlig grad noe av følgende:

- i) Konsernkrisehåndteringsstrategiens troverdighet og gjennomførbarhet.
- ii) Datterforetakets evne til å oppfylle sitt krav til ansvarlig kapital etter utøvelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter.
- iii) Tilstrekkeligheten av ordningen for overføring av interne tap og rekapitalisering, herunder nedskrivning eller konvertering i samsvar med artikkel 21 av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld for det berørte datterforetaket eller for andre foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.»

b) Nye numre skal lyde:

«2a. Dersom et foretak omhandlet i nr. 1 oppfyller kravet i artikkel 12a nr. 1 på konsolidert grunnlag, skal beløpet for foretakets ansvarlige kapital og konvertible gjeld omfatte følgende forpliktelser utstedt i samsvar med nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen av et datterforetak som er etablert i Unionen, og som inngår i konsolideringen av det foretaket:

- a) Forpliktelser utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke inngår i konsolideringen av foretaket som oppfyller kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1 på konsolidert grunnlag.
- b) Forpliktelser som er utstedt til en eksisterende aksjonær som ikke er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.

2b. Forpliktelsene omhandlet i nr. 2a bokstav a) og b) i denne artikkelen skal ikke overstige det beløpet som er fastsatt ved å fratrekke summen av alt følgende fra beløpet for kravet nevnt i artikkel 12 nr. 1 som gjelder for datterforetaket som inngår i konsolideringen:

- a) Forpliktelser utstedt til og kjøpt av foretaket som oppfyller kravet omhandlet i artikkel 12a nr. 1 på konsolidert grunnlag, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som inngår i konsolideringen av det foretaket.
- b) Beløpet for ansvarlig kapital som er utstedt i samsvar med nr. 2 bokstav b) i denne artikkelen.»

*Artikkel 3***Innarbeiding i nasjonal rett**

1. Medlemsstatene skal senest 13. november 2024 vedta og kunngjøre de bestemmelsene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 1. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 14. november 2024.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området artikkel 1 omhandler.

*Artikkel 4***Ikraftredelse og anvendelse**

1. Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

2. Artikkel 2 nr. 1 og 2 får anvendelse fra 14. november 2024.

Artikkel 2 nr. 3 får anvendelse fra 13. mai 2024.

3. Artikkel 2 er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

*Artikkel 5***Adressater**

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel 11. april 2024.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

H. LAHBIB

Formann
